

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213213
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1412213213.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: C.. L. U., V. C. H.. Č.. XX, Z., zast. JUDr. Radovan Ulehla, advokát, so sídlom Winterova ul. č. 62, Piešťany proti žalovanému: bx Abwicklungsgesellschaft SR spol. s r.o., so sídlom Hodonínska 25, Bratislava, IČO: 31 384 978, zast. Ružička Csekes s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Vysoká ul. č. 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 (adresa na doručovanie: Vienna Insurance Group Agentúra pre maklérov, Rajska ul. č. 15/A, Bratislava), o zaplatenie 4.112,73 eur a o späťvzatie žaloby vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8C/244/2012, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 26. júna 2015, č. k. 8C/244/2012 - 157 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.
Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.
Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 26. júna 2015, č. k. 8C/244/2012 - 157 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 745,86 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 936,20 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení tohto rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.112,73 eur titulom náhrady škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nehody v obchodnej prevádzke žalovaného. Výšku škody žalobca vyčíslil sumou 707,28 eur titulom bodového ohodnotenia úrazu podľa lekárskeho posudku, stratu na zárobku a ušlý zisk vo výške 2.520,- eur, náhradu za čerpanie náhradného voľna počas liečby vo výške 846,88 eur, náklady spojené s vystavením lekárskeho posudku o bolestnom vo výške 10,- eur a hotové náklady spojené s liečením vo výške 28,58 eur. Počas konania žalobca zbral žalobu späť v časti uplatnenej sumy 169,73 eur. O späťvzatie rozhodol súd prvého stupňa uznesením č.k. 8C/244/2012-135 tak, že konanie v späťvzatej časti zastavil. Predmetom konania zostal uplatnený nárok vo výške 3.943,- eur. Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok v zamietajúcej časti nemá oporu v zákone, nakoľko zákon presne ustanovuje v § 444, 445, 446 Občianskeho zákonníka, § 134, § 118 Zákonníka práce, § 85 Zákona o sociálnom poistení, aký nárok má osoba, ktorej vznikla škoda na zdraví, akým spôsobom sa škoda na zdraví a náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti určuje. Pri určení výšky straty na zárobku v dôsledku vzniknutej škody na zdraví sa vychádza z priemerného zárobku, ktorý poškodený pred poškodením dosahoval. Výška priemerného zárobku jednoznačne definovaná v § 134 Zákonníka práce ako mzda zúčtovaná zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Žalobca svoj nárok odôvodňoval znížením príjmu, ktorý by bol dosiahol u zamestnávateľa, ak by nedošlo k udalosti, pri ktorej utrpel úraz v obchodnej prevádzke žalovaného.

Žalobca sa sám rozhodol, že bude pokračovať v práci, napriek utrpenému úrazu, nebol uznaný ošetrovujúcim lekárom práceneschopným. Strata na zárobku podľa žaloby mala predstavovať náhradu stravného a vreckového, ktoré mu neboli zamestnávateľom vyplatené z dôvodu, že nevycestoval na pracovisko do Viedne, ale pracoval z domu. Takýto uplatnený nárok však nebolo možné priznať, nakoľko stravné a vreckové sa nepovažujú za mzdu. Tento príjem sa priamo a výlučne viaže na realizovanú pracovnú cestu, pričom kompenzujú zvýšené náklady zamestnanca súvisiace s pracovnou cestou. Súd prvého stupňa zamietol i nárok na náhradu za náhradné voľno, ktoré žalobca počas liečenia čerpal. Poukázal na to, že tým, že žalobca čerpal u zamestnávateľa náhradné voľno je zrejmé, že odviezol v predchádzajúcom období prácu nadčas. Čerpaním náhradného voľna žalobca skonzumoval voči zamestnávateľovi nárok, ktorý mu vznikol za odvedenú prácu nadčas. Ak by súd priznal žalobcovi náhradu za vyčerpané náhradné voľno, rezultoval by z toho záver, že za prácu nad čas by žalobca prijal plnenie formou mzdy a náhrady uplatnenej v súdnom konaní. Nebolo možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu, že ak by uvedené náhradné voľno nečerpal, mohol zaň dostať náhradu mzdy, nakoľko je nepreukázateľné, či by žalobca v budúcnosti u zamestnávateľa čerpal náhradné voľno, alebo finančnú náhradu za odvedenú prácu nadčas. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi uplatnený nárok vo výške 707,28 eur titulom bodového ohodnotenia úrazu podľa lekárskeho posudku ako i náklady spojené s vystavením lekárskeho posudku o bolestnom vo výške 10,- eur. Rovnako mu priznal hotové náklady spojené s liečením vo výške 28,58 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. O trovách vedľajšieho účastníka na strane žalovaného rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.943,- eur ako i trovy konania. Poukázal nato, že v danom prípade, keď súd nepriznal nárok žalobcu uplatnený v súdnom konaní, automaticky žalobcovi odoprel právo na vyplatenie mzdy a mzdového zvýhodnenia v sume 25 % podľa § 121 ods. 1 Zákonníka práce, na ktoré by mal nárok v prípade, ak by nedošlo zo strany žalovaného k porušeniu právnej povinnosti, t. j. škodovej udalosti. Dôvodom, pre ktorý sa žalobca rozhodol čerpať náhradné voľno je fakt, že čerpanie takéhoto voľna nemalo negatívny vplyv na osobné hodnotenie žalobcu ako zamestnanca, v dôsledku čoho nedochádzalo k ďalšej škode na mzde, ktorú mu mal zamestnávateľ vyplatiť podľa platných mzdových predpisov. V danom prípade sa žalobca snažil riadne splniť svoju povinnosť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a teda počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám. Ak teda nedošlo zo strany súdu k priznaniu tohto nároku, má zato, že využitie práva žalobcu podľa Zákonníka práce a plnenie povinností podľa Občianskeho zákonníka je v konečnom dôsledku na jeho ujmu, čo považuje za rozporné s dobrými mravmi. V ďalšom poukázal na to, že po dobu nemožnosti vykonávať riadne pracovnú činnosť, mu klesol príjem o sumu, na ktorej zaplatenie by mal žalobca nárok v dôsledku výkonu pracovnej činnosti v zahraničí. V danom prípade sa jedná o cestovné náhrady, tieto tvorili v danom období príjem žalobcu, nakoľko ich vyplatenie bolo povinnosťou zamestnávateľa a boli plne hrazené zamestnávateľom.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu rovnako navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Žalobca podaním zo dňa 25.04.2016 vzal žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní a účastníci si všetky svoje záväzky urovnali predmetnou dohodou. Navrhol, aby odvolací súd po pripustení späťvzatia zrušil napadnuté prvostupňové rozhodnutie a konanie v celom rozsahu zastavil. Dňa 26.04.2016 došlo na odvolací súd podanie žalovaného, v ktorom tento súhlasil so späťvzatím žaloby v celom rozsahu a zároveň navrhol, aby odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník z vážnych dôvodov s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Žalobca vzal žalobu späť v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ale predtým, ako rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť. Preto odvolací súd postupoval podľa cit. ust. § 208 O.s.p., pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania. Účastníci konania si dohodou o urovaní vyrovnali všetky svoje záväzky, vrátane trov, ktoré im vznikli v tomto súdnom konaní.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepriznal trovy odvolacieho konania ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorému navyše v odvolacom konaní žiadne trovy ani nevznikli.
Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.